

ನಮ್ಮ ಸುವರ್ಣ ಆಶಯ

ಮಹಾಬೋಧಿ ಸೊಸೈಟಿಯು 1956 ರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಬುದ್ಧರಕ್ಷಿತರವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು, ಪಂಚತೀಲಗಳನ್ನು, ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

2550ನೇ ಪವಿತ್ರ ಬುದ್ಧ ಜಯಂತಿಯು ಹಾಗೂ ಮಹಾಬೋಧಿ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸುವರ್ಣಜಯಂತಿ ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಯಂತಿಗಳ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಮಹಾಬೋಧಿ ಸುವರ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ 50 ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಶಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಮನುಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕಿರು ಕನ್ನಡದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಎಲ್ಲ ವಯೋಮಾನದವರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕಮಾಲಿಕೆ ಇದಾಗಲಿದೆ.

ಇಂದಿನ ಕಲುಷಿತ ಬದುಕಿನಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿ ಈ ಮಾಲಿಕೆ ಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಬೆಳಕು ಚಲ್ಲಲಿ ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

Maha Bodhi Society
14, Kalidasa Road, Gandhinagar, Bangalore - 560 009, India
Tel : 080-22250684, Fax: 080-22264438
Email : info@mahabodhi.info, www.mahabodhi.info

ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ

ಪೂಜ್ಯ ಡಾ|| ಕೆ. ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದ

ಮಹಾಬೋಧಿ ಸುವರ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲಿಕೆ-19

ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ

ಆಂಗ್ಲ ಮೂಲ :
ಪೂಜ್ಯ ಡಾ|| ಕೆ. ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದ ನಾಯಕಠೇರ

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ :
ಅನೀಶ್ ಬೋಧ್

ಬುದ್ಧ ವಚನ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಮಹಾ ಬೋಧಿ ಸೊಸೈಟಿ
ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 009

The Purpose of Life

Written by

Venerable Dr. K. Sri Dhammananda and
translated into Kannada by **Aneesh Bodh**

Donated by : **Donors from Malaysia**

ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಆವೃತ್ತಿ 2008 ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 6000 ಪ್ರತಿಗಳು

ಪ್ರಕಾಶನ :

ಬುದ್ಧ ವಚನ ಟ್ರಸ್ಟ್

14, ಕಾಳಿದಾಸ ಮಾರ್ಗ

ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 009

ದೂರವಾಣಿ : 080-22250684

ಫ್ಯಾಕ್ಸ್ : 080-22264438

E-mail : info@mahabodhi.info

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ : ಶ್ರೀ ಮೋಹನ್

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. 39, 7ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಸರಸ್ವತಿಪುರ

ನಂದಿನಿ ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು-96

ದೂ : 23498198, ಮೊ : 9916461691

The Gift of Dhamma Excels All Gifts

The printing of this Dhamma book for free distribution is sponsored by the following kind donors from Malaysia:

Andrew Goh Geok Seng, Ang Bee Ai, Angeline Tan, Anthony Yeo & Lee Wong Jin, Aw Cheong Chee, Aw Meng Cheong, Aw Su Yee, Bailey Kho and Tan Siew Bee, Basil Chan Jun Wei, Ben Yeow, Bugs Tan, Chan Huan Kiong, Chan Kah Yein, Chan Lay Sim & Jasmine Teh, Charlie Chia, Cheah Chor Eng & Caroline, Cheong Pooi Wah, Chiam Swee Aun, Chiam Toon Jau, Choo Swee Kim, Chow Siew Lin, Cindy Read (IMO Yip So Looi @ Yip Lai Choo), Dennis Koh, Doris Ng Kwi Lian, Ng Sing Cheong & Family, Dr. Pete Wong, Eddie Ng & mother, Eileen Chua, Elaine Low, Gan Bee Ling, Gan Soo Wan, Gan Teong Hock, Chan Kwee Tin, Goh Kah Boon, Goh Kue Lim & Alison Lim Kooi Hoon, Goh Wei Phem, Goh Wei Yang, Goh Xin Rou, Hong Choo Loo, Ivy Tan, Jackie Cheong & Family, Chong Chew Fong, Tan Bee Chun, Wong Siew Yin & family, Mabel W ee, P&P, Jackie Saye Kam Lin, Jennifer and Peter Ewe, Jenny & Tan Kok Hua, Joanna Chong, Joe Lai, Johnny & Choi Hui Nee, Joyce, Justin Choo, Kathryn Leong, KC Lee, Khema & Vinio (IMO Poh Tat Chan), Khor Ching W ee & family, Kueh Kim Hiang & family, Kwee Peng, Lee Fong & Wei Yu, Lee Jaik Chin, Lee Lee Kim, Lee Mee Fong, Lee Sik Fong, Lee Wai Ling (IMO Tuen Soo Har), Lee Yu Ban, Lem Kooi Keong, Lem Kui Kee, Lem Thiem Bee, Leong Pow Neng, Lim Eu Jin, Lim Chin Kah, Lim Chin Kooi, Lim Gaik Suan & Lim Gaik Yeam (IMO Mr. Lim Thye Lee & Mdm Kang Swee Poh), Andrew Lim Teng Hun (IMO Junie Tan, Mdm. Lim Cheng Kim, Mr. Tan Ewe

Hock), Lim Cui Yuan, Lim Kean Boon (IMO Lim Yee Teck, IMO Tan Geok Lian), Chua Poi Lang, Lim Sui Yuan, Lim Sui Lun, Lim Shin Wei, Lim Lay Chin, Lim Li Lian, Lim Mong Seng, Lim Jin Aun, Lim Siok Hoon, Lim Xin Le, Lim Yi Ren, Lim Zhi Zheng, Loi Hui Kong, Low May Lin, Mak Teck Meng & Yue Choy Kuan, Margaret Khoo Say Ean, Mr & Mrs Au Yeong, Mulyani Tan, Ng Beng Lean, Ng Hui Wen, Ng Swee Aun, Ng W y Keith, Ng W y Mymn, Ng W y Sam, Ngeu Yet Meng & Teo Sor Hui, Ong Beng Choon, Ong Chin Leang, Ong Chin Yang, Ong Eng Teong (IMO Mdm. Tan Teh), Ong Khing W ee, Ong Mei Khing, Ong Xiang Yi, Paul Ferrini, Ramona Lai, See Kim Lan, Sim Geok Wah, Su Y ing, Tai Cheng Chai, Tammy Goh, Tan Been, Tan Chen Koy, Tan Huat Chye (IMO Mdm Lee Chin Neo & Mr. Tan Ah Kow), Tan Hui Ning & sister, Tan Kuee Fong, Tan Siew Mee (IMO Tan Chee Eng & Lau Swee Chu), Tan Zhen Yuan, Tho Hui Tsin, Tina Cheah, Victor Tan, Wan Lai Peng, Wee Hwee Lyn, Wee Kim Hoo, Wee Tze Jieh, Wee Tze Shan, Wendy Chew, William Wong, Wong Bee Mi & family, Wong Fook Chai, Wong Lee Song, YF. Ho, Yap Yun Ching, Yeoh Poh Lee

DEDICATION OF MERITS

May the merits accruing from this Dhamma Dana be to the well-being and happiness of all donors, departed ones and all beings.

May all beings share in the merits gained culminating in the attainment of Nibbana, the cessation of all suffering.

Sadhu, Sadhu, Sadhu

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಸಬ್ಬದಾನಂ ಧಮ್ಮ ದಾನಂ ಜಿನಾತಿ |

ಸಬ್ಬರಸಂ ಧಮ್ಮ ರಸಂ ಜಿನಾತಿ

ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಧಮ್ಮಪದದ ಮಾತು ಇದು. ಎಲ್ಲಾ ದಾನಕ್ಕಿಂತ ಧಮ್ಮ ದಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಎಲ್ಲಾ ರಸಸ್ವಾದಕ್ಕಿಂತ ಧಮ್ಮ ರಸಸ್ವಾದ ಪರಮಾನಂದದಾಯಕವಾದದ್ದು.

ಹೌದು, ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ ಇದು. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದು ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶೀಲ-ಸನ್ನಡತೆ, ಸದಾಚಾರ ಶೀಲವಿದ್ದರೆ, ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ತಾನಾಗಿಯೇ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 3ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಟ ಅಶೋಕ, ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು, ಆನಂದವನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದು ಈ ಬೌದ್ಧ ಸರಣಗಳನ್ನು, ಶೀಲಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ. ಆತನಂತಹ ಮಹಾದಾನಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಬುದ್ಧ ಧಮ್ಮದ ದೀಪವನ್ನು ಬಹುಜನ ಸುಖಾಯ, ಬಹುಜನ ಹಿತಾಯ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹಂಚಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಹಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಘಮಿತ್ರರನ್ನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಾರತದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ 84,000 ಸ್ತೂಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಮಹಿಷ ಮಂಡಲ - ಈ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಪೂಜ್ಯ ಯೋನ ರಕ್ತಿಯ ಎನ್ನುವ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ

ಬೆಳಗಿದ ಈ ಬುದ್ಧ ಬೆಳಕು, ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಯಾಯಿತು. ಶಾಂತಿಯ ತಂಪನ್ನರೆಯಿತು.

ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ 1956ರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಬುದ್ಧರಕ್ತಿಯ ಭಂತೇಜಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಬೋಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಬುದ್ಧಜ್ಞಾನ ದೀಪವನ್ನು ಹಿಡಿದು-ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿದರು. ಈಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ - ಆ ಬಹುಜನ ಸೇವೆಗೆ - ಸುವರ್ಣ ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವ. ಇಂತಹ ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮನೆಮನೆಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಮನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಬುದ್ಧ ವಚನದ ಸಂದೇಶದ ಹಣತೆಗಳನ್ನು, ಕೈಪಿಡಿಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಂತೇಜಿಯವರ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಈ 50ರ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಜಯಂತಿ ನೆನಪಿಗಾಗಿ - 50 ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಬುದ್ಧ ನೀಡಿದ ಉಪದೇಶವಾಣಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ - ಮನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯದ ಕೃತಿ ಇದು.

ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ದಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲ ದಾನಿಗಳಿಗೆ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಧಮ್ಮದಾನದ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ ಬೋಧಿ ದೊರಕಲಿ.

ದಯಮಾಡಿ ಈ ಧಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧರ ಮಹಾಕರುಣೆಯು, ನಿಮಗೆ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹರಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಡನೆ

ಆನಂದ ಭಂತೇಜಿ

ಪೂಜ್ಯ ಭಂತೇಜಿಗಳು, ಉಪಾಸಕ/ಉಪಾಸಕಿಯರು
ಮಹಾಬೋಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಡಾ|| ಕೆ. ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದ ನಾಯಕ ಮಹಾಥೇರ

“ಯಾರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಸದಾ ಉದಾತ್ತ ವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಯಾರು ಪರರ ಜೀವನ ಗಳನ್ನು ಸಾರಯುತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರು ವರೋ, ಯಾರು ಪರರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಈ ಜಗವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಉತ್ತಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವರೋ ಯಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸದಾ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸದಾ ಮುದಿತಾದಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸು ವರೋ ಅಂತಹವರು ಸದಾ ಆನಂದವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ”.

ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಎನಿಸಿದಂತಹ ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷರೇ ಡಾ|| ಕೆ. ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದರವರು. ಶ್ರೀಯುತರು 18ನೇ ಮಾರ್ಚ್ 1919ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಂಕದ ಕಿರಿಯೆ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಬೌದ್ಧಾಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು 12ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಪೂಜ್ಯ ಕೆ. ಧರ್ಮರತನ ಮಹಾಥೇರ ಅವರಿಂದ ಸಾಮಣೀರ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು. 22ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಉಪಸಂಪದ ಪಡೆದರು. ಇವರು ಶ್ರೀಲಂಕದ ಹಿರಿಯ ಅನೇಕ ನಾಯಕ ಥೇರರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು, 26ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಪಾಲ ತಿಪಿಟಕದಲ್ಲ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಪಡೆದರು. 1945ರಲ್ಲಿ ಬನಾರಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. 1949ರಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಪಡೆದರು. ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಯಾಗಿದ್ದ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. ‘ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ’ ಪದವಿ ಪಡೆದರು.

ನಂತರ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಉನ್ನತಿಗೆ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಹಲವಾರು ಬೌದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹಾಕಾರರು ಆದರು. ಬಹಳಷ್ಟು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ಬೌದ್ಧ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಾಯಕರಂತೆ ಬೆಳಗಿದರು. ಅವರು ಅನೇಕ ಪದವಿ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿ, ಶ್ರೀ ಸದ್ಧರ್ಮ ವಿಶಾರದ, ಪರಿಯತ್ತಿ ವಿಶಾರದ, ತಿಪಿಟಕಾ, ವಗಿಸ್ವರಚಾರ್ಯ ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ಬುದ್ಧಶಾಸನ ವಿಭೂಷಣ, ದರ್ಶನ ವಿಶಾರದ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಸದ್ಧರ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಕಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ.ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು.

ಶ್ರೀಯುತ ಧರ್ಮಾನಂದರವರು ಆಧುನಿಕ ಬೌದ್ಧ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಕರಂತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಶಾಸನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರ್ಧನಾ ಸೊಸೈಟಿ, ಮಲೇಶಿಯಾದ ಯುವ ಬೌದ್ಧ ಮಂಡಲ, ಮಾನವತಾ ತತ್ವ ಸ್ನೇಹ ಗುಂಪಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾವರ್ಧನಾ ಪರಿವೇಣ ಶ್ರೀಲಂಕೆಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಲೇಶಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿಷ್ಟ ಮಿಷನರಿ ಸೊಸೈಟಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹಾಕಾರರು ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೌದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹಾಕಾರ ಆಗಿದ್ದರು. ಮಲೇಶಿಯಾ, ಸಿಂಗಪೂರ, ಶ್ರೀಲಂಕದ ಸಂಘ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ದೇಶ ವಿದೇಶ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಫೀರ್‌ಮನ್, ಸಲಹಾಕಾರರು ಆಗಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಅಧ್ವಿತೀಯ ಲೇಖಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೌದ್ಧ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹರಡಿದರು. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಕ್ಕಿರುವ ಮಿಥ್ಯಾ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರು ಶ್ರೀಲಂಕ, ಬರ್ಮ, ಸಿಂಗಪೂರ, ಮಲೇಶಿಯಾ, ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್, ಫೈವಾನ್, ಜಪಾನ್, ನ್ಯೂಜಿಲ್ಯಾಂಡ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೂ ಅವರು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಪಡೆದರು.

ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಾನಂದ ಥೇರರು 31ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 2006ರಂದು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದರು.

ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ

ಜೀವನದ ಗುರಿ

ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಇದು ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮೊದಲು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಇದೊಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹಾ ಹಲವು ಜನರು ತಮ್ಮ ಯೋಚನಾ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುವರು. ಅವರ ಉತ್ತರಗಳು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಜೀವನವನ್ನು ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಲಿತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಯಥಾಭೂತವಾಗಿ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಅರಿಯುವುದು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಮಿತ ಅರಿವಿನಿಂದ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ವಿಖ್ಯಾತ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ಚಿಂತಕರು ಸಹ ಜೀವನದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಜೀವನ ದುಃಖಮಯ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ; ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದುದು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಪ್ತಕರ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಈ ರೀತಿಯು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ “ನಾವು ಏಕೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದೂ ಯಾವ ಲಾಭ ಇಲ್ಲದೆ”.

ಅವರ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೀವನವನ್ನು ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಸದಾ ಜೀವನವನ್ನು ಅದು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ (ತೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ) ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. “ಜೀವನವು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಏನನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿವೋ ಅದರಂತೆ ಜೀವನವಾಗುತ್ತದೆ” ಇದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಚಿಂತನಕಾರರ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಹಲವು ಜನರು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ‘ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜೀವನವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು’. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞಾಯುತವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಂತಹುದು ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯ ಹಿತಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮೂರ್ಖತನ ದಿಂದ ಜೀವನ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೀವನವು ನಾವು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಆಗುವ ವಿಷಯವಾಗಿವೆ. ನಾವೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿ ಜೀವನವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಅಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾನವತೆಯ ಘನತೆಗೆ ಧಕ್ಕಾರವಾಗುವಂತಹ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಉದಾತ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಸಿ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಹ ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಕಡು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶೀಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞರಂತೆ ಮತ್ತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಸಹನೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರೆ, ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿದರೆ, ವಿನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಅನುಕಂಪದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಅರಿವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ನಿರ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಗೈದರೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಲು ಸುಶಿಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಹಿತಕಾರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶಿತ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಯಾರು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವರೋ ಅವರು ಶಾಂತಿ, ಸುಖ, ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಜೀವನವು ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸಲು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದ ಸ್ವರೂಪ

ನಾವು ಜೀವಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಜೀವನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ನಾವು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನೀಡಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ ಎಂದರೆ ರೋಗ, ಮುಪ್ಪು

ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳು” ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ “ನಾವು ಮಾನವರಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ನಾವು ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆಯೆಂದರೆ ಭಯ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆ”. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಏನೆಂದರೆ ನಾವು ಜೀವನದ ಸ್ವರೂಪ ಅರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರಿಯಬಹುದು.

ನಾವೇನಾದರೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದೇ ಜೀವನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹಾಗೇ ಹೋದರೆ ಆಗ ನಾವು ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ತೊಂದರೆ ರಹಿತವಾಗಿ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸಲಾರರು.

ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅದ್ಭುತವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಅವರಿಗೂ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ “ಅವನಿರುವ ಕಡೆ ಮಾನವನಿಲ್ಲ, ಅವನಿಲ್ಲದೆಡೆ ಮಾನವನಿದ್ದಾನೆ” ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವನು ‘ಮಾನವ’ನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ಸ್ಥಿರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತಾನಷ್ಟೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಂಡಿತರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಡು”.

ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಜೀವನದ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಅರಿಯಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಜೀವನವು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಜೀವಿಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನಂತರ ಅನೇಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸಾವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಗ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ದಾತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ (ಪುನರ್ಜನ್ಮ). ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಂತೆ ಹೊಸ ವಲಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಪ್ರವಾಹವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕರ್ಮದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಇರುವಿಕೆಯ ಬಯಕೆ ಇರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ನಿರಂತರತೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪಂಚಖಂಧಗಳು (5 ರಾಶಿಗಳು)

ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನವು 5 ಖಂಧಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ. ಅವೆಂದರೆ ರೂಪ-ದೇಹ, ವೇದನಾ (ಅನುಭವ/ಸಂವೇದನೆ), ಸಂಚಾರ-ಮನೋನಿರ್ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ-ಅರಿವು. ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ದಾತುಗಳು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಘನತ್ವ, ದ್ರವತ್ವ, ಉಷ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಚಲನೆ (ವಾಯು) ಇವು ಸೇರಿ ದೇಹ/ಭೌತಿಕತೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೂಪ ಹಾಗೂ 4 ಮಾನಸಿಕ ಸಂಚಾರ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಂಚಾರ-ವೇದನಾ ಸೇರಿ ಜೀವನವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಖಂಧಗಳ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವು ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. “ರೂಪವು (ದೇಹ) ನೊರೆಯ ರಾಶಿಯಂತೆ, ವೇದನೆಯು ನೀರಿನ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳಿಯಂತೆ, ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಮರೀಚಿಕೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ಸಂಚಾರವು ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡದ ಕಾಂಡದಂತೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವು ಭ್ರಮೆಯಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ” ಈ ರೀತಿಯ ಜೀವನದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇರುವಾಗ ಜೀವನವನ್ನು ಅಥವಾ ಜೀವನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾರಯುತವಾಗಿ ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ.

ಜೀವನದ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಆ ಕಾಲದ ತತ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ಆಹ್ವಾನವಾಗಿತ್ತು. ನಿತ್ಯವಾದ ಜೀವನವೆಂಬ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೆಲ್ಲವೂ ಇದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸದಾ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬದಲಾವಣೆ ಆಗದ ಮತ್ತು ಅಳಿವನ್ನು ಹೊಂದದ ಯಾವ ಜೀವನವು ಇಲ್ಲ.

ದೇಹವನ್ನುವುದು ರಸಾಯನಿಕಾ ಘಟಕಗಳ ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರಂತರ ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ಒಂದು ಹನಿಯಾಗಿ ಕಾಣಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ಮಹಾ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವಹಿಸಲು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಲೆಗಳ ಜಗತ್ತು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಜಗತ್ತು ಚಲನೆಯ ಅಭಂಗ ನಿರಂತರತೆಯಾಗಿದೆ. ಡಾ|| ಐನ್‌ಸ್ಟೀನ್ ಹೇಳುವರು : 'ಎಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಅಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಲೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ'.

“ನಾವು ಸಹಾ ಅದೇ ಅಲೆಗಳ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಒಂದುವೇಳೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಇದು ಅರಿವಾದರೆ

ಆತನ ಶರೀರದ ಸ್ಥಿತಿಗಳು

ಆತನ ವೇದನೆಗಳು

ಆತನ ಚಿತ್ತದ ಸ್ಥಿತಿಗಳು

ಆತನ ಚಿತ್ತದ ವಿಷಯಗಳು

ಅಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜಾಗರೂಕತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ”.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ

ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನೀವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೀರಾ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಒಣಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವಿರಿ. ನೀವು ಸಂಸಾರದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ, ಸ್ವ-ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತಾಗ ನೀವು ಪೂರ್ಣರಾಗಬಲ್ಲೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೀವು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ನೀವು ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ, ಏಕೆಂದರೆ

ಜನರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುವರು ಮತ್ತು ಅವರು ಸಹಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವರು.

ಮಾನವ ಇಂದು ಏನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಆತನ ಹಿಂದಿನ ಚಿಂತನೆಯ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತಯಾರಾದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಆತನು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಆತನ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವತಃ ಪರಿಪೂರ್ಣನಲ್ಲ, ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಲು ಸ್ವ-ತರಬೇತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜೀವನವು ಕೇವಲ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಾರಗಳ ಜೀವನವು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿದೆ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ಶಕ್ತಿ (ವಿಮರ್ಶೆಗೆ)ಯಿಂದ ಪರಜೀವಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜೀವನದ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ದುಃಖಮುಕ್ತಿಯೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸದಿದ್ದರೆ ಜೀವನವು ಸೋಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬುದ್ಧರು ಮಾನವನ ಘನತೆಗೆ ಅಪಾರ ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಮಹತ್ವತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾನವನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ, ಜೀವನದಿಂದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾದ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಯತ್ನಶೀಲನಾಗುತ್ತ ಸಾಗುವನು.

ಜೀವನವು ಒಂದು ಅದ್ವಿತೀಯ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದರಿಂದ ಹೋಲಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಅಳಿಯಲು ಆಗದು, ಹಣದಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು, ಆದರೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಈ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮುಕ್ತನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವಲ್ಲ

ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುತ ಮನಸ್ಸು ಆಗಿದೆ.

4 ರೀತಿಯ ಮನುಷ್ಯರು

ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನರು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು 4 ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. “ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪರಹಿತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
2. ಕೆಲವರು ಪರರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಹಿತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
3. ಕೆಲವರು ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪರಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
4. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಯಾರು ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ, ಪರರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಇರುವವರು? ಯಾರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಲೋಭವನ್ನು, ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮತ್ತು ಮೋಹವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪರರಿಗೆ ದ್ವೇಷ, ಲೋಭ, ಮೋಹಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡದೆ ಪರರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವನು? ಯಾರೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ಪರರಿಗೆ ಮಾನವನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರರ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಶ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಪರಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಯಾರೆಂದರೆ ಆತ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲಾರ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಲಾರ, ಪರರನ್ನು ಅವರ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾರ ಮತ್ತು ಪರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡಲಾರ.

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪರರ ಹಿತಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಅವ ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಾಪಯುತವಾದ ಅಕುಶಲ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರರಿಗೂ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಪರರ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ತೊರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ”.

ಜೀವನವು ದುಃಖಕರ

ನಾವು ಆಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ನಾವು ಸಹ ಜೀವನವು ದುಃಖಕರ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವೆವು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ನಾವು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆವು. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಲಿ ನಾವು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆವು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೋವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವನೇ? ಅದನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅರಹಂತರಾಗಿರುವರೋ ಅವರು ಸಹಾ ಭೌತಿಕ ನೋವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತರಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿರುವರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೋವಿಲ್ಲ.

ಯಾರಾದರು ನಿಮಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬಹುದು “ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿಶ್ಚಿತ ವಿಷಯ ಯಾವುದಾಗಿದೆ?” ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾದ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ “ಜೀವನವೇ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿಶ್ಚಿತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ”. ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯವು ದುಃಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವೇನಾದರೂ ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕಾದರೂ ಅಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿಕೆ, ತಿನ್ನುವಿಕೆ, ಕುಡಿಯುವಿಕೆ, ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ನಿದ್ರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ನಡೆಯುವಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು ದುಃಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಲೆಂದೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಮಗೆ ಸುಖವನ್ನು ನೀಡಿತೋ ಅದರಿಂದಲೇ ದುಃಖ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅದೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಖದ ಗಣಿಯು ಶ್ರೀಮಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಯಾರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ-ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳ ತೀವ್ರಬಯಕೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಹಾಗೂ ಸದಾ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭವತ್ಯಷ್ಟ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸಹಾ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಸೆಯು ಇರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಮುಖವೇ, ಆದರೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದಿದಾಗ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಶಾಶ್ವತದ ಶೋಧಕರಿಗೆ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ಬೇಸರ ತಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಶಾಶ್ವತದ ಬಯಕೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಯೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

“ಯಾವಾಗ ಸುಮಧುರ ಹಾಡಿನಂತೆ ಜೀವನವು ಹರಿಯುತ್ತದೋ ಆಗ ಸುಖಮಯವಾಗಿರುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಜೀವನವು ಸಾವಿನಷ್ಟು ಭೀಕರತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಯಾವ ಮಾನವ ಮುಗುಳ್ಳುಗು ಬೀರುತ್ತಾನೋ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ”.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಸುಖವು ಸುಭದ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಹಲವಾರು ಹತಾಶೆಗಳ ನಡುವೆ, ಸೋಲುಗಳ ಮತ್ತು ನಷ್ಟಗಳ ನಡುವೆಯು ಸುಭದ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ತೊಂದರೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ದುಃಖಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಅತ್ಯಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಹತಾಶೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅಭದ್ರತೆ, ನಷ್ಟ, ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ, ನಿಂದನೆ, ರೋಗ, ಮುಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಅಪ್ರಿಯ ಸಮಗಮಯತ ಘಟನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನವೇ ಕಾಣಲಾರ. ಪ್ರತಿದಿನ, ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಈ ಅಪ್ರಿಯ

ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜಾಲದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟು, ಬೇರೆರೀತಿಯ ಜಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಆತನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಎಂದು? ನಮ್ಮ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೂರು ಇಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ದುಃಖವು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ದುಃಖವು ಮತ್ತು ಅಸುಖವು ತಡೆಯಲಾರದಂತಹುದು ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ದುಃಖವು ರೋಗದಂತೆ ಶಮನ ಮಾಡುವಂತಹುದು ಎಂದು ಬುದ್ಧಭಗವಾನರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದುಃಖ ರೋಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಚೀನಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಾದ ಲಾವೋತ್ಸೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ನಾನು ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ?”

ಯಾವಾಗ ನೀವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೇಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಗ ನೀವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ. ಅವರು ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಯಾರು ಈ ದುಃಖಗಳ ಕಾರಣಕರ್ತ? ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜನರು ಇಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಬಲ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ಇದೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅನೇಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ 2550 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾದವು. ಆದರೆ 2550 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬುದ್ಧಭಗವಾನರು ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :

“ಬೆಂಕಿಯೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಅರಿಯದೆ ಮರಣಿಸುವುವು.
ಪುಟ್ಟ ಮೀನುಗಳು ಗಾಳವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಕಡಿದು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿಹುವು.
ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖಗಳ ಅಪಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರಿತು ಸಹ

ನಾವು ಎಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅಂಟಿದ್ದೇವೆ. ಓ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ವಿತ್ತ
ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ?”

ಜೀವನದ ಅನಿತ್ಯ ಸ್ವಭಾವ

ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅತಿ ಅಲ್ಪವೆಂದು ಬುದ್ಧರು ನಾಟುವಂತೆ
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ, ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗಿ
ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ನಾವಿಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪಕಾಲವೆಂದು ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ
ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ
ಅರಿತಿದ್ದಾರೋ, ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚಾಟ ಮತ್ತು ಜಗಳಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ”.

ಡೇವಿಸ್ ಎಂಬ ಕವಿ ಜೀವನದ ಅನಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ.

“ಏನಿದು ಜೀವನ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಭದ್ರತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಾವು
ನಿಲ್ಲಲು ಮತ್ತು ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಸಹಾ ಸಮಯವಿಲ್ಲ?”

ರೆಂಬೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಕುರಿ ಮತ್ತು ಹಸುಗಳ
ಹಾಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ ನಾವು ಮರಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಎಲ್ಲಿ
ಅಳಿಲುಗಳು ತಮ್ಮ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು
ಕಾಣಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

ಹೇಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೋ
ಹಾಗೆಯೇ ದಿನ ವಿಶಾಲತೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೋಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

ಸೌಂದರ್ಯದ ಕ್ಷಣ ದರ್ಶನದೇಡೆ ತಿರುಗಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು
ನರ್ತಿಸುವ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಹಾ, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ನಗೆಯು ಬೀರುವಷ್ಟು
ಕಾಯಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ಜಡಜೀವನವಾಗಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಭದ್ರತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು,
ನಮಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಹಾಗೂ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ”.

ಒಂದು ರಣರಂಗ

ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ರಣರಂಗವಾಗಿದೆ. ಇರುವಿಕೆ
ಎಂದರೆ ಬರೀ ವ್ಯರ್ಥ ಹೋರಾಟ ಅಷ್ಟೇ. ಧಾತುಗಳು ಧಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ,
ಶಕ್ತಿಗಳು ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪುರುಷರು ಪುರುಷರೊಂದಿಗೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಿಗೆ, ಮಾನವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು
ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ, ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯು
ಮಾನವನೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಈ ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಳಗೆ ದೊಡ್ಡ
ರಣರಂಗವಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ಮಾನವ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೋ ಆತನು
ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆಯೂ ಶಾಂತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯ ಯುದ್ಧಗಳು,
ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಂತರ್ಯದ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮಾನವರು
ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಬಯಸುವುದು.
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾನವನ ಆಂತರ್ಯದ ಹೋರಾಟ ನಿಲ್ಲದೋ,
ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಯುದ್ಧಭರಿತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಇರದು.

ಬುದ್ಧರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಬಹುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯು
ನೀರಿನಲ್ಲಿನ ಮೀನನ್ನು ಒಣ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಯಾವರೀತಿ
ಕಂಪಿಸುವುದೋ ಅದೇರೀತಿ ತೃಷ್ಣೆಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು
ಭಯಭರಿತ ಮೊಲವು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡುವಂತೆ ಅಥವಾ
ಕತ್ತಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಂತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವರು. ಅವರು ನೋಡಿದ್ದು
ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಘರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ಸುಲಿಗೆಯ ಸರಣಿಯೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು
ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಿದೆ. ಕೇವಲ ಪರರಿಂದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಯುದ್ಧವು ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ

ಮತ್ತು ಅದೇ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಜನಾಂಗೀಯ ಭೇದದಿಂದ, ವರ್ಣ ಭೇದದಿಂದ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯ ಮತಾಂಧತೆಯಿಂದ, ಭಾಷೆಯ ಮತಾಂಧತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದ ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆವಿಗೂ ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳು, ದುರ್ಘಟನೆಗಳು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಮುಗ್ಧರ ಜೀವಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಜಗತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದಿಂದ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯ ಮಧೋನ್ನತ್ತರಾಗಿ, ಅಸೂಯೆಪರರಾಗಿ ಸದಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವಿಂದು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೋಳು ಹೋಳಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಐಕ್ಯತೆ ಹೊಂದಿ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆವು, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆವು ಮತ್ತು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುತ್ತಿರುವೆವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರದು ಆತನದೇ ಆದ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಗುವೆವು ಮತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ದಿನಗಳು ಸಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಅನೇಕ-ಅಪಾರ ಗೊಂದಲ

ನಾವು ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲು ಅಪಾರ ಶ್ರಮಿಸುವೆವು ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರಾಗಿರುವೆವು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ, ತೃಪ್ತಿಗೆ ಹೇಳದಿರುವಂತಹ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆವು. ನಾವು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಸಾವು ಬರುತ್ತದೆ,

ದೇಹವು ಕೊಳೆಯುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ, ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಇನ್ನಿಲ್ಲವಾಗುವುದು.

ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರದಿಂದಾಗಿ ಅಪಾರ ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಾವಿನಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡುವೆವು. 'ಖಾಂತಿಪಾಲ'ರವರ ಈ ಕವಿತೆಯು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

“ಅನೇಕ ಅಪಾರ ಗೊಂದಲ

ಅನೇಕ ಜನರು

ಅಪಾರ ಸಮಯ

ಅಪಾರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ಅಪಾರ ಆಶು

ಅಪಾರ ಹಣ

ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕಾಗಿ?

ಕೇವಲ ಪುಟ್ಟ ಶರೀರಕ್ಕಾಗಿಯೇ !”

ಹನಿಗಳಷ್ಟು ಪೋಟಿನ್

ವೇಗವಾಗಿ ಸುತ್ತದ

ಪುಟ್ಟ ಶವ

ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆ

ನಂತರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ

ಪ್ರಿಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿ

ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರ ಅನ್ಯರು

ಇವರ ಹೊರತಾಗಿಯು

ಸಮಾಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು

ಮೆರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಗೋರಿ ಕಲ್ಲುಗಳು

ಸಮಾರಂಭಗಳು ಮತ್ತು ಗೋಳಾಡುವಿಕೆಗಳು

ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು

ಹೂಳುವುದೋ ಅಥವಾ ಸುಡುವುದೋ

ಶವಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳು
 ಈ ಎಲ್ಲವು ಕೇವಲ ಪುಟ್ಟ
 ಊದಿದ ಶರೀರಗಳಿಗೆಯೇ?
 ಮಕ್ಕಳು ನೆನಪಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ
 ತಾತಂದಿರು ಸ್ವಲ್ಪ
 ಮತ್ತು ಅವರನಂತರ
 ಸತ್ತವರೆಲ್ಲರೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ
 ಕೇವಲ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಳೆಗಳು ಉಳಿಯುವುದು
 ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದು
 ಅಪಾರ ಮುಖ್ಯತನವಲ್ಲವೇ?”

ಪರಮಾರ್ಥ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ಜುಲಿಯನ್ ಹಕ್ಸ್ಲೀಯವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ಜೀವನವು ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶರೀರದ, ಮಾನಸಿಕ, ಪರಮಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಅದು. ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠಕರ ವಾದುದು ಮತ್ತು ಪರಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದು.

“ನೀವು ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು ಏನನ್ನಾದರೂ ಒಳಿತು ಮಾಡಲು ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ್ತಾ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಲು ಅಲ್ಲ. ನೀವೇನಾದರೂ ಸೋಮಾರಿಯಾದರೆ ನೀವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಭಾರವಾಗುವಿರಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಪ್ರಜ್ಞಾಶೀಲತೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಬಲದಿಂದ ನೀವು ಈಗ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಮಾನವ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವಿರಿ. ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಹಿಂದಿನ ಸೋಮಾರಿತನದ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದರೆ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವು ಆತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಅಸಮರ್ಥ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಮಾನವರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವ್ಯಕ್ತವು ಪರಮಾರ್ಥಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬೇರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬೇರಿನ ವಿನಃ ಎಲೆಗಳು ಉದುರಿ, ಮರವೇ ಜೀವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂಡಾಗುತ್ತದೆ.

“ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪರ್ವತಗಳು ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸರೋವರಗಳು ಶಾಹಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳು ಲೇಖನಿಯಾದರೆ ಆಗಲೂ ಸಹ ಜಗತ್ತಿನ ದುಃಖಗಳ ವರ್ಣನೆ ಬರೆಯಲು ಸಾಕುವುದಿಲ್ಲ”
 (ಜಾಕೊಬ್ ಬೋಎಹೈ)

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದಂತಹ ಬುದ್ಧರು ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ, ಅಹಂಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಜೀವನವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಜನ್ಮ ಮರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಜೀವಿತವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಪರಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಶೀಲವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿದರೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ಮಾನವರ ರೀತಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಬಹುದು. ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವರು ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಗಳಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯಹೀನರಾದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿವುಳ್ಳವರಲ್ಲ. ಮಾನವ ವಿಕಾಸದ ವ್ಯಕ್ತದ ಪರಮಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಯದೆಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಅಮರತ್ವದೆಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ. ಈ ಸರಳ ಅಷ್ಟೇ ಅರ್ಥಭರಿತ ಮಾತುಗಳು ಚಿಂತನೆಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ.

ಮೃತ್ಯು ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವತೆ

ಮಾನವ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರಣದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆತನು ಪರಜೀವಿಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮರಣದ ಅರಿವಿದ್ದು, ಸರ್ವಜೀವಿಗಳ ಅಂತಿಮಾವಸ್ಥೆಯು ಇದೇ ಆಗಿದ್ದು, ಆತ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೃತ್ತಿಯುತ

ಬಾಂಧವ್ಯವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು 'ಜೀವನ ಅಲ್ಲ ಹಾಗು ಮರಣನಿಶ್ಚಿತ' ಎಂದು ಆತನು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲ, ಸಾವಿನ ವಿರುದ್ಧ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಜೀವನವನ್ನು ಉದ್ದಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದು ಮಕ್ಕಳು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮರಳಿನ ಕೋಟೆಯಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು. ಮಾನವನು ಮರಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಆಯು ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಾರೈಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮರಣವು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದರೂ, ಆದರೆ ಮಾನವ ಮಾತ್ರ ನಿರಂತರ ಮರಣ ಭಯದಿಂದ ಸಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ಅಮರನಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಅಂತ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಲವಾರು ಧರ್ಮಗಳು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಿರಂತರ ಸುಖದಾಯಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲದರ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಯಾವುದನ್ನು ಇಂದಿನ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟುಜನ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಹಿಂಬಾಲಕರು, ಸ್ವರ್ಗಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೌದ್ಧರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಾವು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಜಗತ್ತು ದುಃಖವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು ಮತ್ತು ನಿಬ್ಬಾಣವೇ ಪರಮ ಸುಖವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ತೃಷ್ಣೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ?

ಇಂದು ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಒಂದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಜೀವದ ಪ್ರವಾಹ ತಡೆಯಲು ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ವಸತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಖ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

“ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು?” ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. “ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು?” ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸರಳ ಉತ್ತರ ಏನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗು ಶೀಲವಂತಿಕೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು ಹೊರತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಧರ್ಮವು ಮಾನವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಆತನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಭೀತಿ, ಏಕಾಂಗಿತನ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆ ತೊಲಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಧಾರಿತ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಭರವಸೆಯಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಉನ್ನತಿಯ ಮಾನವನಿಂದ ಆಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಆತನು ಮರ್ತ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಾವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಗ ಆತನ ದಿನಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗು ಆತನು ಉದ್ದೇಶಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಯು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಮರಣವಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಜೀವನವು ಜಡವಾಗಿ ಒಂದೇ ರಾಗದಂತಿದ್ದು ಬೇಸರವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೇಳಲಾರದ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬದಲು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಆತನ ಮರಣದ ಸಮಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಮಾನವನ ಶರೀರವು ಧೂಳಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆತನ ಪ್ರಭಾವವು ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ” – ಬುದ್ಧ

ನಮ್ಮ ವಂಶಜರು ಸತ್ತಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಮರೆಯಾದರೂ ನಾವು ಅವರು ಇದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ವಂಶದಿಂದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮರೆಯಲಾಗದೆ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ

ವಂಶಜರೆಂದರೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸುಖ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿದ ಎಲ್ಲರೂ.. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ವೀರರನ್ನು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕವಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಹೋಗಿ ದಶಕಗಳೇ ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹುತಾತ್ಮರನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ, ಅಥವಾ ಚಿಂತಕರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾವು ಜ್ಞಾನಯುತ ಸುಭಾಷಿತಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಉದಾತ್ತ ಆದರ್ಶಗಳು ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯವಾದ ಸಂಗೀತಗಳು ನಮಗೆ ಶತಮಾನಗಳು ಸರಿದರೂ ಪ್ರಭಾವ ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸುತ್ತವೆ.

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಳುವುದೋ ಅದು ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಮಾನವನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೋ ಆತನು ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆತನೇ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿಂತಿಸುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸವು ದೃಢವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ಹುಸಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಆಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧಭಗವಾನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : “ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದೇವರಿಲ್ಲ”.

ಮಾನವ ಬುದ್ಧರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಗಾಧವಾಗಿ, ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ವಿಕಸಿಸಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಕಸಿಸಬೇಕು.

ಜೀವನದಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಜೀವನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಸಂಕುಚಿತ, ಸೀಮಿತ, ಆನಂದರಹಿತ

ಮತ್ತು ದುಃಖಯುತ ಜೀವನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಜೀವನದಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದರಂತೆ ಪಾಲಿಸಿದಾಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಏನು ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಅವು ಮಾನವೀಯತೆ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸುಖ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯ ಜೀವನದಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಜೀವನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ, ಸಮಂಜಸವಾಗಿ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಜೀವನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಪರರನ್ನು ಸುಖಿಯಾಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸದೆ ತಾನು ಸುಖಿಯುತವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಾರ.

ಮಾನವ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದೇ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧತೆ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಶ್ವ ಉನ್ನತಿ ಪಡೆದಾಗ “ನಾನು ನನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶ್ರಮ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ, ಆತ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ – ವಿಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಜಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ದರಲ್ಲಿದೆ”.

ಫಲವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾರವಾದ ಫಲಗಳು, ನದಿಯ ಫಲವತ್ತಾದ ಮಣ್ಣು ಹಸುಗಳ ಹಾಲಿನ ಧಾರೆಯು, ಸತ್ಪುರುಷ ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮ ಇವೆಲ್ಲಾದರ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪರರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಅಧುನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಯು, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ನೈತಿಕ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಿಬ್ಬಾಣ

“ಯಾರಾದರೂ ನಿಬ್ಬಾಣವೆಂದರೆ ಅಳಿಯುವುದು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರೆ, ಹೇಳಿ ಅವರು ನುಡಿಯುವುದು ಸುಳ್ಳೆಂದು. ಯಾರಾದರೂ ನಿಬ್ಬಾಣವೆಂದರೆ ಜೀವಿಸುವುದು ಎಂದು ಭೋಧಿಸಿದರೆ ಹೇಳಿ, ಅವರು ತಪ್ಪು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು”.

ಸರ್ ಎಡ್ವಿನ್ ಅರ್ನಾಲ್ಡರವರ 'ದಿ ಲೈಟ್ ಆಫ್ ಏಷಿಯಾ' ಈ ಮೇಲಿರುವ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ನಿಬ್ಬಾಣದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಿಬ್ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕತೆಯ ಯಾವ ನೋವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಬ್ಬಾಣವು ದುಃಖದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವು ದುಃಖವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕ್ಷೋಭೆ (ತೊಂದರೆ)ಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕಷ್ಟೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ನಿಜವಾದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಾರವು, ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಮನದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರವು. ಅದನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಶಾಂತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತ ಕ್ಷೇಶವನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವಿಕೆ ಎನ್ನುವರು.

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಬಲವಂತ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸ್ವತಃ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ನೋವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವಿರಿ ಎಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಜನನ ಮರಣದ ಚಕ್ರದಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಿ ಮತ್ತು ಅಳುವಿರಿ. ಗೋಳಾಡುವಿರಿ, ದುಃಖಿಸುವಿರಿ, ಶಪಿಸುವಿರಿ, ಗೋಣಗುಟ್ಟುವಿರಿ, ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವಿರಿ, ಚಿಂತಿಸುವಿರಿ ಮತ್ತು ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಸಂಘರ್ಷ ಮಾಡುವಿರಿ, ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಗುಲಾಮರಂತೆ ದುಡಿಯುವಿರಿ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತಡೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಿರಿ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾವು

ನಿರಂತರ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುವಿಕೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿ ಸುಖವು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತು ಆಗ ನೀವು ಹೇಗೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೆ ಹೋಡಾಟ, ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ, ಸುಡುವಿಕೆ, ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿಸುವಿಕೆ, ಅಪಹರಿಸುವಿಕೆ, ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವಿಕೆ, ಪರರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವಿಕೆ ಸಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವಿಕೆ ಅದು ಹವ್ಯಾಸದಂತೆ ಇಂತಹ ನೀವು ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಹುಚ್ಚನ ಮನೆಯಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಯುತ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತೋರಿಕೆಗೂ ಸಹಾ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯತನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನು ಹುಡುಕಬಲ್ಲ. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಅಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಗಮನಿಸಿ. ಒಬ್ಬನು ಸಾವಿರಾರು ಅಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನೀವು ಜೀವನದ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಅಪಾಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ನೀವು ನಿಬ್ಬಾಣದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗಿ, ನಿಧಾನಿಸಬೇಡಿ. ಇಂದು ನೀವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಅದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಪಡೆದಂತೆ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗುವುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಪರಮಾರ್ಥದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಆಗ ನೀವು ನಿಜಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬಹುದು, ಅದೇ ನಿಬ್ಬಾಣ.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖಗಳು

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನರು, ಬೌದ್ಧರು ಸೇರಿದಂತೆ ನಿಬ್ಬಾಣದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಪಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವರು

ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ ಭಾವಿಸಿರುವುದು. ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೆ ನಿರಂತರ ಇಂದ್ರಿಯಸುಖ ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಅವರು ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಅವರು ಬಲವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿವುಳ್ಳವರು ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲವಾದ ಅರಿವಿನ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಂತಹವರು. ಅವರು ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜನರು ನಿಬ್ಬಾಣ ಎಂದಾಗ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹಲವಾರು ಜನರು ಈ ಜಗದ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಲವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿ, ನಿಬ್ಬಾಣದ ಪರಮಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನು ಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರೋ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನನ ಮರಣದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ದುಃಖ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖದ ಮರಿಚಿಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮರೆಯಾಗುವ ಈ ಬೋಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವ ಬದಲು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಕೆಲವು ಜನರು ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ: ಎಲ್ಲರೂ ನಿಬ್ಬಾಣ ಪಡೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಬರಿದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಉನ್ನತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಜಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆ ಇರುವವರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಅವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಎಂದೂ ಬರಿದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಮಾತ್ರ ನಿಬ್ಬಾಣ ಹೊಂದಬಲ್ಲರು. ಇನ್ನೂ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆದಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ವಿಶ್ವ ಮರೆಯಾದರೆ ಹಲವಾರು ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಳಿದ ಜಗದತ್ತ ಮತ್ತೆ ಧಾತುಗಳ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಯುಕ್ತೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವಿಗಳು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಚ್ಯುತರಾಗಿ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ದ್ರವ್ಯವು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಸುಪ್ತತೆಗಳ ಸಂಗಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಇಷ್ಟೇ ಜೀವಿಗಳು ಎಂದು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡದಿರಲಿ, ಜೀವಿಗಳು ಅಪಾರ, ಅಪರಿಮಿತ ಮತ್ತು ಆನಂತ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯ

ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ನಾವು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾವು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಹಾನಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಜಗತ್ತನ್ನು ಹಾನಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಗಿಯುತ್ತ, ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ, ಸಮಮಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಈ ಪರಿಸರವನ್ನು, ನದಿಯಗಳನ್ನು, ಸಾಗರವನ್ನು, ವಾಯುವನ್ನು ಮಾಲಿನ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದಂತೆಯೇ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಾ ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿ ಸಸ್ಯದಲ್ಲೂ ಹಲವು ಔಷಧಿಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಆಹಾರವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯು ಪರಿಸರದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸಲು ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಸಮನಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪರಜೀವಿಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದಿರುವೆವು, ಬರೀ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಮತ್ತೊಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಾಶಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇದಭಾವ

ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಉನ್ನತಿಗೆ ತಡೆ ಒಟ್ಟುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಪರರನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಜೀವಿಸಲು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾನವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಮಾಲಿನ್ಯಗೊಂಡಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಜೀವಿಗಳು ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಇದು ಗಲಭೆಯ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇಂದು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ರಕ್ತದ ಸ್ನಾನದ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಂಚಿಸಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಯುತವಾದ ಯೋಚನೆಗಳು ಸದಾ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರರನ್ನು ಸಂಶಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ನಿಜಸ್ವಭಾವ ಅಥವಾ ಆತನ ಆಶಯ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಮಾನವನೇ ಕಾರಣಕರ್ತ

ಜನರು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಯುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಯಾರು? ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನವ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೀನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು? ಈ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅನರ್ಹವಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆನಂದಿತವಾದ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬಹುದು? ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪೂರಾತತ್ವವು ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯದಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾರಿರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದು ಸುಖವಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲಿರಿ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ

ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವನೋ ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಲುಪಲಾರನು. ಪರಿಶ್ರಮದ ಹುಡುಕಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ದೊರೆಯದು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯು ಮಾನವನನ್ನು ಅವನತಿಗೆ ನೂಕಿ ಅಧಮನನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ಧಮ್ಮವು ಮಾನವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಜೀವನದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸದಾ ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಭದ್ರತೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ (ನಿಜವಾದ ವಸ್ತು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ) ಕೇವಲ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬುದ್ಧರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪೂರ್ಣ ಒಡತನಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳ ಒಡತನಕ್ಕಿಂತ, ಸೋತಾಪತ್ತಿಯ ಫಲ (ಪ್ರಥಮ ಹಂತದ ಪೂರ್ಣತೆ) ಉತ್ತಮವಾದುದು”.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ ಉನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಅಥವಾ ದುಃಖಗಳ ಅಂತ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಬೌದ್ಧರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜಗತ್ತು ತಿಕ್ಕಾಟ, ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಪ್ಪಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಅರಿತಿರುವ ಬುದ್ಧರು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯಿಂದ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಬುದ್ಧರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಜಗತ್ತಿನ ಲಾಭದ ಹಾದಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ನಿಬ್ಬಾಣದ ಮಾರ್ಗ ಇನ್ನೊಂದು”.

ಮಾನವ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಧು

ಇಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಉಪಮೆಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಮಾನವ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿತಪ್ಪಿದನು. ಆ ಅರಣ್ಯವಾದರೂ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಆನೆಯೊಂದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಜೀವಭಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಾ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅದನ್ನೇ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳವೆಂದು

ಭಾವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಬಾವಿಯ ಒಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಪೂರಿತ ಸರ್ಪವೊಂದು ಇತ್ತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಆತನು ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಿಂದ ದಪ್ಪಗಿರುವ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೇತಾಡತೊಡಗಿದನು. ಆ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ 2 ಇಲಿಗಳು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಕಡಿಯತೊಡಗಿತು. ಆ ಇಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಳಿಯದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕರಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಆ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಜೇನಿನ ಗೂಡು ಇತ್ತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅದರಿಂದ ಜೇನಿನ ಹನಿಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮೇಲೆ ಆನೆ, ಕೆಳಗೆ ಹಾವು ಮತ್ತು ಇಲಿಗಳಿಂದ ಹಗ್ಗ ತುಂಡಾಗುವ ಭಯ, ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣವನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗಲೂ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಜೇನಿನ ಹನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತವಾಗಿ ಅದರ ಸವಿಯನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು. ಆ ರೀತಿಯ ಭೀಕರ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದಯಾಳು ಆತನಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ ಜೀವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮುಂದಾದನು. ಆದರೆ ಆ ಮೂರ್ಖ ಮಾನವ ಜೇನಿನ ಲೋಭದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಜೇನಿನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ವಾದವು ಆತನಿಗೆ ಇದ್ದ ಭೀಕರ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಆತನು ಭಯಾನಕತೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕಥೆಯು ಉಪಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯವೆಂದರೆ ಸಂಸಾರ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಮುಳ್ಳುಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರವು ಮುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಬಂಡೆಗಳಂತಹ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆನೆಯು ಮರಣದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಮರಣವು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಮಗೆ ಅಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾವು ಮುಪ್ಪು ಮತ್ತು ರೋಗಗಳಂತೆ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಿಯು ನಮ್ಮ ಜನ್ಮದಂತೆ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಬಳ್ಳಿಯು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಹುಟ್ಟುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಪುನರ್ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಎರಡು ಇಲಿಗಳು ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು

ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಜೇನಿನ ಹನಿಗಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖವಾಗಿದೆ. ಅವು ನಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಪಾಯಗಳ ನೆನಪನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದಯಾಳು ಮನುಷ್ಯ ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿರುವಿಕೆ ಎಂದರೆ ಆ ಮಾನವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ ಸುಖವನ್ನೇ ಅಂತಿಮ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದರಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಬ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿರುವಿಕೆ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವರೀತಿ ಆ ಮನುಷ್ಯ ನಿರಾಕರಿಸಿದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಜನನ, ಮರಣಗಳ ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸದೇ, ಜೇನಿನ ಹನಿಯ ಸ್ವಾದದಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಹೊರಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗುವುದು ಆಗಿದೆ.

ಮಹಾಬೋಧಿ ಬೌದ್ಧ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ

ಈ ಕೇಂದ್ರವು 2 ವರ್ಷದ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಕೋರ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅಂಚೆ ಮೂಲಕವಿದ್ದು ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಉಪಾಸಕ-ಉಪಾಸಕಿಯರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ.

ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ. 500/- ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ.

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : **ಮಹಾಬೋಧಿ ಸೊಸೈಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು**